

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af lovforslag nr. L 235: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

(Ændring af reglerne om meddelelse af opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse til statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn samt til statsborgere i Bulgarien og Rumænien m.v.).

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).
(Fremsat 27/4 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

Det lovforslag, vi skal behandle her, er en ud-møntning af den revision af østaftalen, som for-ligskredsen blev enig om for en måneds tid si-den. Vi synes i Venstre, at den første østaftale helt har indfriet vores forventninger. Den har sikret, at der ikke er opstået ubalancer på det danske arbejdsmarked, og sikret, at ansættelser sker på normale løn- og ansættelsesvilkår.

Vi giver østaftalen skylden for succesen, og det er nok ikke helt rimeligt, idet meget tyder på, at vi heller ikke uden en aftale ville have haft problemer. Vi har slet ikke oplevet det pres, som vel alle havde forventet. Vi kan bare se på Sverige, som ingen aftale har. Derfor er vi også i Venstre af den opfattelse, at vi kunne have ladet af-talen løbe ud. Det har der ikke været tilslutning til i forligskredsen, og det respekterer vi fuldt ud. Men det er glædeligt, at vi er blevet enige om justeringer, der bidrager til en hurtigere og mere smidig behandling af ansøgningerne om opholds- og arbejdstilladelser.

Vi har været enige om, at det skal være lettere at rekruttere arbejdskraft fra de nye østeuropæ-

iske EU-lande til de stadig flere ledige job på det danske arbejdsmarked. Men vi har også været enige om, at det fortsat skal ske på overens-komstmæssige eller på anden måde sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår. Aftalen skal også forberede os til den fremtid, hvor vi ikke har en øst-aftale. Jeg tror, det er vigtigt, at vi netop bruger de sidste 3 år til gradvis at udfase overgangsord-ningerne.

Hvad gør vi så nu? For det første kan over-enskomstdækkede virksomheder nu blive for-håndsgodkendt til at ansætte borgere fra de nye EU-lande. Det er en klar forbedring. Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i Venstre gerne havde set denne forhåndsgodkendelsesordning udvi-det allerede nu til også at omfatte ikkeoverens-komstdækkede virksomheder, sådan at virk-somheder uden overenskomst, men godkendt af de regionale arbejdsmarkedsråd, også kunne få en forhåndsgodkendelse. Disse virksomheder har jo samme behov for en hurtig og smidig sagsbehandling.

Kl. 16.00

Ved at bruge færre kræfter på alle de virk-somheder, der har orden i ansættelsesforholde-ne, kunne vi frigøre ressourcer til at sætte ind mod dem, der ikke vil overholde reglerne eller ligefrem satses på illegal arbejdskraft. Det har vi ikke kunnet nå til enighed om på nuværende tidspunkt, men vi har da givet hinanden hånd-slag på, at det er noget af det første, vi vil se på, når vi skal vurdere udviklingen igen til efteråret.

Jeg synes også, det er værd at bemærke, at vi nu giver de studerende fra de nye lande samme muligheder for at arbejde som studerende fra de gamle EU-lande. Ligeledes er det værd at be-mærke, at ansættelser i fremtiden ikke nødven-digvis skal ske på fuld tid. Det er glædeligt, at vi i forligskredsen er helt enige om at gøre, hvad vi kan for at forebygge illegal arbejdskraft.

Jeg synes, der er grund til at rose alle parter. Det er min oplevelse, at de forskellige myndig-heder og arbejdsmarkedets parter samarbejder godt i denne sag og gør en stor indsats i kampen mod de illegale.

I Venstre er vi også glade for, at der er enig-hed om at styrke indsatsen for at få den nødven-dige arbejdskraft til landet. Mange stillinger kan i dag ikke besættes med dansk arbejdskraft. Der-for er det meget nødvendigt, at vi i størst muligt omfang bistår arbejdspladserne med at sikre den nødvendige arbejdskraft til disse ledige stil-linger.

Det lovforslag, vi behandler i dag, er et udtryk for det, vi kunne blive enige om i forligskredsen, og det støtter vi selvfølgelig fuldt ud.

Der er på det seneste opstået et spørgsmål om cabotagekørsel, og til det vil jeg bare sige, at jeg glæder mig over, at transport- og energiministeren har sagt, at han vil tilbagekalde beslutningen.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har to spørgsmål til Venstres ordfører. Det ene spørgsmål handler om, at en del af det her lovforslag indeholder en bemyndigelse til integrationsministeren om at kunne fritage personer for kravet om opholdstilladelse i forbindelse med arbejde inden for områder, som skulle være såkaldte flaskehalsområder.

Vil det sige, at man allerede nu i forligskredsen har lavet en aftale, som lyder: Hvis vi bliver enige om, at et område erklæres for flaskehalsområde, så vil vi sige til ministeren, at kravet om opholdstilladelse godt kan ophæves? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål går lidt på, at vi i de senere dage har været ude for den fuldstændig vanvittige situation, at en minister i regeringen, nemlig transport- og energiministeren, rent faktisk klokkeklart overtrådte østaftalen i forbindelse med en aftale om chaufførkørsel for østeuropæiske chauffører. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, om det ikke maner til eftertanke hos Venstres ordfører om, på hvilken måde man kan sikre sig mod, at den slags ting sker i fremtiden.

Det virker nærmest, som om transport- og energiministeren ikke kendte østaftalen og ikke læser aviser. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om der ikke er brug for en fremtidssikring på det område.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Med hensyn til bemyndigelser har vi den aftale, at vi i forligskredsen sætter os sammen og afgør, hvornår og hvordan de skal udmøntes, så det er der ikke de store problemer i. Hvad angår transport- og energiministeren, skal jeg ikke kunne sige, hvordan den sag er smuttet, om jeg så må sige. Jeg glæder mig bare over, at transport- og energiministeren har trukket beslutningen tilbage, og så er den ikke længere.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu vil jeg nøjes med at tage det første svar og lade det andet ligge til beskæftigelsesministeren. Men jeg synes, det er ret fantastisk, at vi indfører en bemyndigelsesbestemmelse, hvor en forligskreds kan definere et eller andet arbejdsområde som et flaskehalsområde – der findes ikke en videnskabelig definition på et flaskehalsområde – og på den måde undgå, at østaftalen skal igennem Folketingets behandling for at ophæve kernepunktet, nemlig kravet om opholdstilladelse i den her overgangsperiode. Er det ikke på kant med det tilladelige efter Venstres ordførers mening?

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nej, det er det overhovedet ikke, og det er ikke noget nyt, at man opererer med begrebet flaskehalse. Det gør vi på mange områder i arbejdsmarkedspolitikken. Vi har i forligskredsen den holdning, at nu skal vi stille og roligt over de 3 år, som den nye aftale gælder, udfase den i takt med udviklingen. Derfor sætter vi os med mellemrum ned i forligskredsen og aftaler, hvad næste skridt er. Det er det, vi giver lovrammerne til her.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører, om man ikke kan sige, at der med det her lovforslag med de godkendelser og bemyndigelser, der ligger i det, næsten ikke er en eksisterende østaftale tilbage. Vi har den egentlig kun på papiret. Men den er blevet så åben, at man lige så godt kunne have sagt, at vi afskaffer den her østaftale. For der er alligevel ikke så mange restriktioner tilbage, fordi der kan forhåndsgodkendes, og der kan bemyndiges, så der snart ikke er noget tilbage af aftalen alligevel, og man kunne lige så godt afskaffe den her og nu.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det må jeg sige nej til, for så havde der ikke været nogen grund til, at jeg i min ordførertale sagde, at Venstre gerne havde set, at vi var gået længere. Vi kunne ikke komme længere i forligskredsen, og det respekterer vi fuldt ud.

Der er stadig væk mange ting tilbage i aftalen, og det vil hr. Bent Bøgsted garanteret også

vide, for jeg er næsten overbevist om, at hr. Bent Bøgsted har læst aftalen.

Vi lempet på nogle områder, hvor der er fuld kontrol med tingene, for når det er overenskomstdækkede virksomheder, har parterne fuld indsigt med forholdene ude på arbejdspladsen. På den måde bliver der ikke givet det mindste efter.

Vi er også af den opfattelse, at det arbejde, som de østeuropæiske arbejdere kommer her til landet og udfører, skal være på normale løn- og ansættelsesvilkår. Vi vil altså ikke have to niveauer i Danmark.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det lyder godt. Men jeg er nu bange for, at hr. Jens Vibjerg siger det, fordi det er hr. Jens Vibjerg nødt til. Spørgsmålet er, om det ikke er noget rigtig snavs, hr. Jens Vibjerg har lokket Socialdemokratiet og SF ud i med det her. Jeg er bange for, at det kommer til at gå op for Socialdemokratiet og SF, at de måske er blevet taget lidt på sengen, og at det er langt mere vidtgående, end det måske var hensigten. Men nok om det, det finder vi ud af.

Jeg vil godt høre om cabotagekørslen. Nu bliver det godt nok trukket tilbage, men som jeg har læst i østaf-talen, den første, der blev lavet, omhandler den ikke selvstændige virksomheder, der driver erhverv i Danmark. Et lastbilfirma, der sender lastbiler til Danmark for at køre, er en udenlandsk selvstændig virksomhed og ikke en dansk virksomhed, der ansætter en udenlandsk chauffør. Jeg kan ikke rigtig se, hvordan det kan være omfattet af østaf-talen.

Jeg mener, at cabotagekørsel slet ikke hører til i østaf-talen, således som trafikministeren sagde, men at det er en god undskyldning for at få stoppet den her og nu. Jeg er fuldstændig enig med dem, der kritiserer – det har jeg også selv gjort – at det ikke hører hjemme at skulle have den. Men det er bare spørgsmålet, om den reelt hører hjemme i østaf-talen.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er rigtigt, at det ikke direkte er en del af østaf-talen, men man kan sige, at det ligger inden for ånden i østaf-talen. Derfor er jeg glad for, at transport- og energiministeren har gjort det, han har.

Formanden:

Tak til hr. Jens Vibjerg. Så er det hr. Thomas Adelskov som ordfører.

Thomas Adelskov (S):

Det var sådan, at jeg oprindeligt havde lavet en tale, hvor jeg ville tage udgangspunkt i, at vi i Danmark har en god overgangsordning for østeuropæisk arbejdskraft. Vi har ikke sænket jerngitteret og lukket porten. Vi byder østeuropæisk arbejdskraft fra de nye EU-lande velkommen i Danmark, hvis de vil arbejde på danske løn- og arbejdsvilkår.

Kl. 16.10

Desværre må man sige, at det her lovforslag og hele grundlaget for østaf-talen blev bragt i tvivl, da vi her for et par dage siden måtte konstatere, at regeringen i en anden forbindelse har håndteret grundlaget for østaf-talen på en fuldstændig urimelig måde og gjort Danmark til grin i udlandet. Det er efter vores bedste overbevisning fuldstændig amatøragtigt, at transportministeren har forhandlet med en række østlande og er nået til et resultat, som er fuldstændig i modstrid med den politiske aftale, som vi her i Folketinget har indgået med regeringen.

Det er jo sådan, at et af de væsentlige elementer, som vi i forhandlingerne om forlængelse af østaf-talen lagde meget, meget vægt på – ud over at Arbejdstilsynets indsats skulle skærpes i forhold til de arbejdspladser, hvor der er østeuropæisk arbejdskraft – var at få skærpet myndighedskontrollen med hele chaufførområdet og hele transportområdet.

Vi ønskede mere politi, vi ønskede mere kontrol med chaufførerne, og vi har jo set en lang række sager, bl.a. rejst af 3F, som underbyggede, at der på chaufførområdet var stor usikkerhed og en lang række vognmænd, som forsøgte at udnytte systemet og omgå østaf-talen med illegal arbejdskraft. Så går transportministeren ud og laver en aftale med nogle østeuropæiske lande, der i realiteten lovliggør den svindel, som er politianmeldt af 3F i en lang række sager, og som ville have som konsekvens, at der i Danmark kunne køre østeuropæisk arbejdskraft til 30 kr. i timen i helt op til 2 måneder med indenlandske transporter.

Man havde valgt ikke engang at høre alle relevante parter i sagen fra Transportministeriet, da man traf beslutningen. Man havde hørt nogle interesseorganisationer for nogle vognmænd, ikke engang hele vognmandsbranchen, og man havde fuldstændig undladt at tage 3F, som orga-

niserer og repræsenterer chaufførerne, med på råd, dem, som ved, hvor problemet er, og har fingeren på pulsen.

Vi er tilfredse med, at transportministeren nu har trukket aftalen tilbage, men vi må samtidig konstatere, at det efterlader Danmark i en situation, hvor vi er blevet til grin i udlandet, og hvor der har været sået tvivl i de seneste dage om øst-aftalen.

Jeg vil godt udtrykke tilfredshed med, at beskæftigelsesministeren fra starten tilkendegav, at han kunne se problemet og også har udvirket og været aktiv i at få transportministeren til at trække aftalen tilbage. Det ændrer bare ikke ved det billede, som er skabt af, at der ikke i regeringen har været styr på hele det her område.

Det næste punkt, som måske er lige så relevant, er, at vi over for beskæftigelsesministeren har rejst et problem, vi synes der er i tilknytning til det lovforslag, vi behandler i dag, nemlig den række af bemyndigelser, der ligger i det her lovforslag om, at ministeren kan trække dele af loven tilbage.

Jeg vil godt her også bede beskæftigelsesministeren om at bekræfte det, han har tilkendegivet over for forligskredsen – måske særlig set i lyset af de sidste dages hændelser om transportministeren, der har udnyttet sine bemyndigelser – og her i dag tilkendegive, at det er forligspartierne, der aftaler, i hvilket omfang man udnytter de bemyndigelser, der er i det lovforslag, vi her i dag behandler, og i givet fald ruller østaftalen tilbage.

Det andet, jeg synes er relevant at rejse her i dag, og som jeg også vil bede beskæftigelsesministeren om at kommentere, er, at vi i forhold til det her lovforslag har den bekymring, at de vikarbureauer, der kan få udstedt en arbejdstilladelse eller få en forhåndsgodkendelse, ikke nødvendigvis sender vikarer ud til virksomheder, der er overenskomstdækkede, og at der derfor kan opstå problemer.

Jeg synes, det ville være relevant, at ministeren her tilkendegav, at der er tale om, at der kun kan gives forhåndsgodkendelser til de vikarbureauer, hvor man i forvejen har overenskomst, og hvor den overenskomst indeholder lønbestemmelser. På den måde vil ministeren også kunne udtrykke og understrege, at det handler om, at der gives forhåndsgodkendelser til de virksomheder, der har overenskomst, og hvor man lever op til danske løn- og arbejdsvilkår.

Socialdemokratiet er generelt godt tilfreds med østaftalen. Vi synes, det er rigtigt, at vi har

en overgangsordning, hvor vi tilpasser det danske arbejdsmarked til de udfordringer, der vil komme, når vi igen i 2009 – i hvert fald senest i 2009 – helt skal åbne op for østeuropæisk arbejdskraft.

Det er i særdeleshed de faglige organisationer, der har taget kampen op mod de illegale. Det er i særdeleshed fagbevægelsen, som har været på barrikaderne og sikret, at det danske arbejdsmarked ikke er blevet løbet over ende. Det er i særdeleshed fagbevægelsen, der i de her år har sikret, at vi stadig væk har ordentlige danske løn- og arbejdsforhold og ikke er blevet presset på danske lønninger og det danske velfærdssamfund dermed undermineret.

Kl. 16.15

Derfor synes jeg også, at der er grund til i dag, når vi diskuterer østaftalen, at rose dem, som ude i det åbne land rent faktisk tager de her kampe. Der er ikke nogen tvivl om, at vi vil komme til at diskutere en opløsning af de regler, som nu gælder, men der er heller ikke nogen tvivl om, at jeg tror på, at det danske arbejdsmarked, når vi når frem til overgangsordningens endelige udfasning, vil være parat til at tage imod østeuropæisk arbejdskraft.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren; hr. Jørgen Arbo-Bæhr som den første.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er ikke så meget uenig i det, hr. Thomas Adelskov har sagt, men alligevel vil jeg godt prøve at henlede opmærksomheden på en passage i bemærkningerne til det her forslag, fordi det synes jeg udstiller lidt, hvad problemet er i hele den her sag. Der står nemlig:

»Det er forligskredsens« – det må jo også være hr. Thomas Adelskov – »opfattelse, at udviklingen i Danmark efter EU-udvidelsen den 1. maj 2004 er forløbet hensigtsmæssigt.«

Jeg synes, det er at tage meget, meget store ord i sin mund, for problemet er jo ikke østaftalen. Det problem, som den danske fagbevægelse og en lang række arbejdergrupper i Danmark er blevet mødt med, er jo brugen af udstationering. Og jeg synes, at man, når man laver sådan nogle konstateringer her, så fuldstændig ser bort fra, hvad de reelle problemer i forbindelse med øst-udvidelsen er: den reelle mulighed for frit at udnytte det indre marked til i en periode at ekspor-

tere arbejdskraft til Danmark til urimelig lave lønninger.

Det ved de alt om på Falster, i Jylland, sågar i København, og jeg kunne godt tænke mig at vide, om der slet ikke er nogen erkendelse af, at det er det reelle problem, der udvirker et lønpres inden for nogle brancher.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg er helt enig med Enhedslisten i, at vi i dag ser, at presset ligger på hele udstationeringsområdet. Det er jo også der, hvor alle omgæelserne forsøges. Og det skyldes jo netop, at vi har en østaf tale, der virker. Altså, hvis ikke vi havde haft en østaf tale, og en østaf tale, der virkede, ja, så havde der ikke været de forsøg fra alle plattenslagerne på at omgå udstationeringsdirektivet. Så derfor må vi konstatere, at østaf taltalen virker.

Jeg bliver, må jeg sige, så til gengæld en lillebitte smule forvirret på et forholdsvis højt plan, for jeg har forstået på nogle pressemeddelelser udsendt fra Enhedslisten, at Enhedslisten nu synes, at østaf taltalen er så god, at man gerne vil tilslutte sig den og være med som en del af forligskredsen. Og det, jeg så hører her i dag, er en række kritikpunkter af det foreliggende lovforslag, af den måde, vi arbejder på i østforligskredsen, og af selve aftalen. Det kan så være, at ordføreren kan be- eller afkræfte, at Enhedslisten egentlig synes, at den er meget god, den østaf tale, men det forvirrer i hvert fald med den række af spørgsmål, vi har hørt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så vil jeg da godt gøre det fuldstændig klart, at det, der indtil videre er aftalen, og det, der ligger i det her lovforslag, har vi ikke noget imod. Jeg forsøger at få afklaret: Hvad er det for nogle planer, forligskredsen har aftalt med henblik på myndigheder i fremtiden?

For det er da rigtigt, at hvis forligskredsen uden Enhedslisten i virkeligheden har besluttet sig for, at det handler om at komme af med kravene om opholdstilladelse så hurtigt som muligt, eller at man også kan inddrage ikkeoverenskomstdækkede virksomheder i dem, der kan blive forhåndsgodkendt, eller at man ikke erkender, at misbrug af udstationering som et redskab til at omgå østaf taltalen er et reelt problem, så mener jeg ikke, vi hører til i forligskredsen. Hvis man virkelig på den måde har givet køb på,

hvad man indtil videre har vedtaget, så vil vi ikke være med, men vi vil godt være med på det grundlag, der hedder, at østaf taltalen er, som østaf taltalen er, og at den består så længe, som den kan bestå.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det har der jo ikke været lagt skjul på i den østaf tale, som Enhedslisten har meldt at de meget gerne ville være en del af, og som de bakkede op om. Det står meget tydeligt, at vi har en forestilling om, at nu skal overgangsordningerne i den her østaf tale udfases frem mod den 1. maj 2009. Og det synes jeg faktisk der er en god grund til at vi overvejer. Vi skal ikke bare gøre det.

Altså, vi skal gøre det meget grundigt og efter meget dybe overvejelser, men det er nødvendigt at gøre det, og det er nødvendigt at overveje, og det er nødvendigt gradvis at udfase, så der ikke kommer en chokeffekt på det danske arbejdsmarked den 1. maj 2009. Derfor synes jeg faktisk, det er kloge ord og kloge overvejelser, forligskredsen har gjort sig.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

For ikke at forvirre Socialdemokratiets ordfører, hr. Thomas Adelskov, har Dansk Folkeparti ingen ønsker om at tilslutte sig. Det var sådan lige, for at vi undgår den forvirring, som der var med Enhedslisten ifølge ordføreren.

Jeg vil først sige vedrørende det her med cabotage, at jeg synes, det er helt fint, at Socialdemokratiet er kørt frem på den måde, for her er vi fuldstændig enige om, at det var noget juks, der var kommet godt i gang der, og det er godt, det er trukket ud. Det er bare det, at jeg ikke rigtig kan se, hvordan det har med en del af østaf taltalen at gøre, men lad det nu ligge.

Kl. 16.20

Med hensyn til spørgsmålet om ikkeoverenskomstdækkede arbejdsgiveres forhåndsgodkendelse kunne jeg forstå på hr. Thomas Adelskov, at forligskredsen skulle samles og fastsætte regler for, hvordan man kunne forhåndsgodkende, og hvilke krav man stillede til en forhåndsgodkendelse. Alligevel står der, at det er integrationsministeren, der bemyndiges til at kunne fastsætte reglerne, men jeg forstår det sådan på hr. Thomas Adelskov, at det er forligskredsen, der fastsætter reglerne, og at integrationsministeren bare skal føre dem ud i praksis.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jamen vi har skam forstået, at det ikke er Dansk Folkepartis fortjeneste, at der rent faktisk er en østaf tale, der fungerer, som bliver rost af den danske fagbevægelse, og som også bliver rost af det, som jeg oplever hr. Bent Bøgsted omtaler som sit eget forbund, 3F, så det har vi forstået.

Men lad mig lige sige, at jeg ikke har stået heroppe og talt om de der uorganiserede arbejdsgivere og muligheden for, at de kunne blive forhåndsgodkendt – det var hr. Jens Vibjerg, der talte om det – og det er jo, fordi vi i østaf taltalen og i forligskredsen har tilkendegivet, at vi synes, det er relevant at tage diskussionen i forligskredsen om: Kan man gøre det?

Men det er jo ikke dermed sagt, at vi i forligskredsen ender i en situation, hvor det vil være muligt for ikkeorganiserede arbejdsgivere at kunne blive forhåndsgodkendt. Det er bare en diskussion, der vil blive rejst, og vi har tilkendegivet, at det har vi ingen problemer med. Den tager vi gerne, og den tager vi gerne her i løbet af efteråret.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså, kort og godt: Betyder det så, at det er forligskredsens ordførere, der sætter sig sammen og fastsætter reglerne for, hvilke krav man stiller til virksomheder, der vil forhåndsgodkendes, hvorefter man så sender det over til ministeren og siger: Det er det, vi blev enige om, det er det, ministeren kan godkende? Er det det, der ligger i det, eller bliver man bare enige om, at man kan forhåndsgodkende virksomheder, og så er det op til integrationsministeren at stille betingelserne for at blive forhåndsgodkendt?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det betyder, at hvis der skal ske ændringer i de her regler, som vi nu i dag behandler, hvis den ministerbemyndigelse skal bruges, så er det noget, der er godkendt og aftalt i forligskredsen, og det var sådan set det, jeg i min ordførertale bad beskæftigelsesministeren om at bekræfte heroppe, nemlig at det er det, der er aftalen, således at det står meget klart. Altså, hvis der skal ske ændringer, så er det noget, der er aftalt og besluttet i forligskredsen.

Man kan jo sige oven på de problemer, der har været de sidste dage imellem forskellige ministre, at jeg tror, at det er det klogeste sted, man

træffer den slags beslutninger. Det skal ikke bare overlades til ministrene og regeringen selv, men forligskredsen er dem, som ordner det.

Formanden:

Tak til hr. Thomas Adelskov. Og så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Vi har jo alle vores forskellige syn på, hvordan østaf taltalen er. Spørgsmålet om, hvordan den fungerer, vil jeg ikke komme nærmere ind på her, men vi skal forholde os til det lovforslag, vi har her, og jeg må indrømme, at da jeg læste lovforslaget om en ændring i østaf taltalen, troede jeg egentlig, at der ville være tale om forholdsvis beskedne ændringer, men efter de første sider kunne jeg konstatere, at der faktisk ikke længere er tale om en overgangsordning.

Med de tiltag, der ligger i forslaget, og med de bemyndigelser, der bliver givet til integrationsministeren, må man faktisk erkende, at overgangsordningen mere eller mindre er afskaffet. Og derfor synes jeg egentlig, det var mere på sin plads, at forligskredsen bag østaf taltalen sagde det lige ud i stedet for at prøve at pakke det ind og bilde befolkningen i Danmark ind, at vi stadig har en overgangsordning, for vi har jo faktisk ikke noget lovforslag vedtaget.

Der vil selvfølgelig være nogle her, der bagefter vil påstå, at jeg har misforstået det hele, og det tager jeg så med. Det tror jeg nu ikke jeg har, når det kommer til stykket.

Og hvorfor så den påstand, som alle forligspartierne bag østaf taltalen vil komme med, at Dansk Folkeparti har misforstået den? Jamen det er egentlig ganske enkelt: Alle overenskomstdækkede virksomheder kan få en forhåndsgodkendelse, så de kan ansætte østeuropæere, og først efter at arbejderne har påbegyndt arbejdet, skal de anmeldte ansættelsen til Udlændingestyrelsen, hvilket er en ren formalitet.

Integrationsministeren får bemyndigelse til at indføre en anmeldelsesordning for arbejdet hos en ikkeoverenskomstdækket arbejdsgiver. Her har jeg så fået oplyst, at forligskredsen skal samles og snakke om, hvorvidt der skal gives den forhåndsgodkendelse, men jeg har ikke fået svar på, om det også er forligskredsen, der skal fastsætte indholdet i forhåndsgodkendelsen og kravet til den. Så det må også være en ren formalitet.

Der indføres også en bemyndigelse til at undtage visse brancher for overgangsordningen. Det er der, hvor der kan være flaskehalsproblemer – et vidt begreb, hvor integrationsministeren kan afgøre det. Det er også en ren formalitet. Det bliver også sådan, at en arbejdstager kan godkendes til at arbejde i op til 3 år. Det er den resterende overgangsordning.

Med disse begrundelser synes jeg, at det står klart, at overgangsordningen er ophævet, men som en ren formalitet består den endnu på papiret.

Det, der så også dukkede op, var cabotagekørsel, hvilket jeg synes var et direkte angreb på Danmark af transportministeren, og det vil være med til at ødelægge transporterhvervet endnu mere, end det er på vej til at blive i forvejen, så derfor er det også glædeligt, at det blev trukket tilbage.

Spørgsmålet er så, om det sådan lige umiddelbart er til at trække tilbage. Det var transportministeren, der lavede aftalen med østlandene, men hvad nu hvis de ikke vil acceptere, at han trækker den tilbage? Hvad sker der så? Jeg vil egentlig godt spørge ministeren om, hvad der sker i det tilfælde, hvor østlandene protesterer mod, at en aftale bliver trukket tilbage.

Men jeg tror ikke, at der er nogen, der er i tvivl om, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte forslaget, hvilket er en naturlig ting, da vi ikke er med i østaftalen.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal ikke være den, der står her og påstår, at Dansk Folkeparti har misforstået det hele. Jeg tror sådan set, at det er meget bevidst, at man udlægger det på den måde. Det minder mig om de første behandlinger, der var om østlandene og overgangsordningerne i Folketingssalen. Det var dengang, hvor Dansk Folkeparti tordnede frem med, at nu blev Danmark oversvømmet af tusinder og atter tusinder af polske håndværkere, og at det ville gå gruelig galt. Vi ville stort set ikke have nogen danske arbejdspladser tilbage, og hele det danske arbejdsmarked ville blive undermineret.

Jeg skal sådan set bare bede Dansk Folkepartis ordfører om at bekræfte, at det ikke er gået sådan, som Dansk Folkeparti forudså, dengang østaftalen blev lavet.

Så skal jeg også bede Dansk Folkepartis ordfører om at bekræfte, at det, der ligger i lovfor-

slaget her, ikke er en afvikling af alle overgangsordningerne, men en bemyndigelse til ministeren om at kunne gøre det. Der er meget stor forskel.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Vi skal altså ikke komme ind på, hvor mange der er. Der er forskellige opfattelser af, hvor mange der er kommet ind for at arbejde. Vi må også erkende, at det har vist sig, at håndværkere og den slags brugte udstationeringsdirektivet, for det var noget nemmere at komme ind og arbejde til en underbetaling gennem udstationeringsdirektivet. Det var der nemlig ikke lavet regler om, så derfor brugte de selvfølgelig det i stedet for at bruge østaftalen til at komme ind og arbejde.

Der er kommet en hel del ind, som arbejder i forskellige brancher. Det ligger klart. Men der, hvor det virkelig er galt, sker der jo ingenting, for der er man bundet op af EU-lovgivning og kan ikke gøre noget som helst. Det er så et spørgsmål, som man kan tage, som man vil.

Så når jeg ikke mere lige nu.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det er bare det, at jeg simpelt hen forstår Dansk Folkeparti på den måde, at det for et par år siden var sådan noget med, at vi ville blive fuldstændig oversvømmet af østeuropæisk arbejdskraft. De ville stjæle alle de danske arbejdspladser, og det var lige før, at de også ville stjæle vores piger. Sådan er det jo ikke gået, det er gået helt anderledes.

Det er rigtigt, at der er nogle problemer på nogle særlige områder, og jeg synes, at Dansk Folkeparti skulle deltage i vores ros af fagbevægelsen for rent faktisk at håndtere dem. Jeg synes, at Dansk Folkeparti skulle lytte til den fagbevægelse, der siger, at de her overgangsordninger rent faktisk er gode nok. Og så synes jeg, at Dansk Folkeparti skulle bidrage til og være med til at lægge pres på regeringen, når det gælder de områder, hvor det ikke er godt nok. Det er f.eks., når det drejer sig om Arbejdstilsynets indsats, og når det drejer sig om politiets og anklagemyndighedens indsats. Her kunne vi jo i fællesskab være med til at finde nogle penge og nogle redskaber, der gjorde, at de havde lettere adgang til at arbejde på det her område.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det ligger altså i østaftalen. Det er også blevet sagt af ministeren flere gange, at det er fagbevægelsen, der skal kontrollere, at forholdene er i orden, at arbejdsreglerne bliver overholdt og overenskomsterne bliver overholdt. Det er det, fagbevægelsen skal. Det er ikke politiet, der skal ud og kontrollere. Det, der ligger i østaftalen, som hr. Thomas Adelskov har været med til at vedtage, er, at det er fagbevægelsen, der skal ud og kontrollere det. Det er ikke politiet, der skal ud og kontrollere det. Så det der hænger ikke sammen. Som jeg sagde før: Det er noget snavs, hr. Thomas Adelskov er blevet lokket ud i.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har meget, meget svært ved af forstå logikken i hr. Bent Bøgsteds argumentation. Jeg er fuldstændig enig i, at udstationeringsdirektivet er et problem, men det her lovforslag handler jo ikke om det. Det handler om folk, der skal have permanent arbejde i Danmark.

I den sammenhæng kan jeg ikke se, hvorfor man ikke skulle kunne sige, at det krav, som endnu ligger der, om, at man skal have opholdstilladelse og arbejdstilladelse på overenskomstmæssige vilkår som betingelse for at arbejde i Danmark, ikke skulle være godt. Det gælder så kun for østeuropæiske arbejdere, men det er i hvert fald betingelserne i overgangsbestemmelserne. Er der ikke godt, at vi sikrer de mennesker, at de får overenskomstmæssige vilkår, når de skal arbejde i Danmark? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Selvfølgelig skal det være under overenskomstdækkede vilkår, og selvfølgelig skal de arbejde under ordentlige forhold.

Jeg siger bare om det her lovforslag, at med de tiltag, de forhåndsgodkendelser og de myndigelser, der er kommet, kunne man lige så godt forholde sig til virkeligheden og sige, at der sådan set ikke er noget tilbage af østaftalen. Forligskredsen kunne ligeså godt sige det, som det er, nemlig at de egentlig helst vil afskaffe dem, når det er det, de vil gøre.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det afhænger vel i vid udstrækning af, om det er noget, forligskredsen kan være enig om.

Jeg er af den formening, at de overgangsbestemmelser skal eksistere i overgangsperioden, og hvis det er sådan, at vi kan få det ud af den lovbehandling, vi har i dag, at man faktisk går ind for, at de bestemmelser, man har indført, også skal gælde i overgangsperioden, så kan jeg da ikke se, at vi kan have noget imod det.

Man kan jo altid frygte det værste, men man kan også spørge sig selv om, hvordan vi bedst muligt sikrer, at det danske arbejdsmarked så meget som muligt og i så lang tid som muligt er beskyttet mod løntrykkeri, så fagbevægelsen får alle muligheder for at tilpasse sig den situation, som vil opstå på et tidspunkt, når overgangsbestemmelserne udløber i 2011.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg undres lidt, for når jeg husker tilbage til dengang, hvor østaftalen blev lavet, så var Dansk Folkeparti imod den, og så vidt jeg husker, var Enhedslisten imod aftalen, fordi Enhedslisten overhovedet ikke ønskede en østaftale.

Jeg husker, at det dengang blev sagt af Enhedslisten, at de egentlig ønskede, at der bare skulle være fri adgang og så dermed færdig. Der skulle ikke være nogen østaftale.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne spørge hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti: Hvis sag er det egentlig, man kæmper i dag? Jeg ved ikke, om det er gået op for Dansk Folkeparti, at der på væsentlige områder i det danske samfund er arbejdskraftmangel.

Jeg ved ikke, hvis sag man kæmper: Er det for de virksomheder, som ikke kan få arbejdskraft til at løse opgaverne, og som dermed må lade opgaverne gå til udenlandske firmaer, som kommer hertil på udstationeringsdirektivet? Det kan ikke være de virksomheder, man kæmper for. Det kan heller ikke være den danske arbejdskraft, som, hvis det går, som Dansk Folkeparti kunne ønske sig, nemlig at man holdt folk ude, på et tidspunkt måske vil opleve, at det vil være udenlandske virksomheder, der opererer med udenlandske ansatte.

Derfor er det en pseudokamp, hr. Bent Bøgsted fører, for det er ikke de danske arbejders interesse, der varetages på de områder, hvor der

søges at importere udenlandsk arbejdskraft. Det er naturligvis områder, hvor man ikke kan få den arbejdskraft, der er til rådighed, fordi alle skal arbejde på de samme lønoverenskomstvilkår.

Så hvis kamp er det, hr. Bent Bøgsted mener at han kæmper?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er helt klart den danske befolknings kamp, helt sikkert. Hvis hr. Morten Østergaard erindrere, hvad jeg har sagt tidligere, ikke i dag, men tidligere, så har jeg flere gange sagt, at jeg er klar til at se på, hvordan man kan sikre, at virksomheder, når de virkelig mangler arbejdskraft, kan hente arbejdskraft fra Østeuropa under overenskomstdækkede vilkår. Det ville være en kontrolleret tilgang, men så kunne virksomhederne egentlig hente al den arbejdskraft, de har brug for. Det har jeg sagt flere gange. Det kan hr. Morten Østergaard slå op i pressen. Det er ikke nogen hemmelighed.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg har bare ganske vanskeligt ved at se, hvilken interesse den danske befolkning har i, at hr. Bent Bøgsted forsøger at bygge mure omkring Danmark.

Det, det sker her, er en effektivisering. Det er en sikring af, at det kan gå rigtig hurtigt, sådan at virksomhederne ikke er nødt til at lade ordrene gå til udenlandske virksomheder med udenlandske arbejdstagere. Jeg kan ikke se, hvilken interesse den danske befolkning har i, at Dansk Folkeparti gør sig til modstander af den aftale, som ligger her.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hr. Morten Østergaard har sit syn på det. Jeg er af den opfattelse, at hr. Morgen Østergaard gerne så, at østaf-talen helt kom væk. Det er, så vidt jeg husker, De Radikales holdning. De vil gerne have den helt væk.

Derfor undrer det også mig, at hr. Morten Østergaard mener, at østaf-talen er en god ting at have. Det er egentlig det, hr. Morten Østergaard siger her. Det, der er lavet her, er godt. De aftaler, der er lavet, er gode. Men i bund og grund så hr. Morten Østergaard egentlig helst, at vi slet

ikke skulle have behandlet det her, men at der havde stået, at østaf-talen var afskaffet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu har hr. Bent Bøgsted et par gange både fra talerstolen og som spørger blandet spørgsmålet om cabotagekørsel ind og ligesom ironiseret lidt over, at det ikke er en del af østaf-talen, hvilket er fuldstændig korrekt. Kan hr. Bent Bøgsted så ikke give en forklaring på, at regeringen trak af-talen om cabotagekørsel tilbage? Var det ikke netop, fordi der ligger en østaf-tale? Hvis der ikke ligger en østaf-tale, var den overhovedet ikke blevet trukket tilbage, så var det løb kørt, så var den nye regel trådt i kraft. Så i virkeligheden er østaf-talen jo en af de bedste måder til at regulere det danske arbejdsmarked på.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu vil jeg ikke hænges op på, om jeg citerer transportministeren ordret, men så vidt jeg husker, sagde transportministeren, at han trak den tilbage, fordi der var gået politik i det; det havde ikke noget med østaf-talen at gøre, men for ikke at skabe problemer, trak han den tilbage. Så vidt jeg husker, er det sådan, men jeg vil ikke hænges op på det, hvis det ikke lige ordret er det, ministeren har sagt. Men det var noget i den stil, der blev sagt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er sådan set meget præcist refereret, altså husket. Men pointen er jo, at når transportministeren trak den aftale tilbage, som liberaliserede cabotagekørslen, er det jo netop, fordi der ligger en politisk aftale om, hvordan man regulerer det danske arbejdsmarked i relation til de nye medlemslande i EU.

Jeg vil da mene, at der også set ud fra Dansk Folkepartis synspunkt skulle gives ros til forligskredsen for at sikre, at der sker en vis form for regulering af det danske arbejdsmarked, som også er til gavn for de danske chauffører.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil da gerne rose hr. Ole Sohn for at være gået til angreb på cabotagekørslen, det kunne næsten blive sabotagekørsel, kan man sige.

Som jeg ser det, er det rigtigt, at når man tager østaf-talen, regulerer den det for chauffører-

ne, men udenlandske transportvirksomheder, der driver erhverv i Danmark, er at sidestille med udstationeringsdirektivet. Jeg mener, at det mere hører ind under en form for servicedirektiv.

Det var noget andet, hvis det var en chauffør, der blev ansat af danske virksomheder og så kørte i Danmark. Det regulerer østaftalen, fuldstændig korrekt. Der går den ind. Men jeg mener ikke, at cabotagekørsel, hvor det er udenlandske virksomheder, der kører transport til Danmark og så tager en transport indenlands, hører ind under østaftalen.

Formanden:

Tak til hr. Bent Bøgsted. Så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Jakob Axel Nielsen, ikke kan være til stede her i salen, har jeg lovet på hans vegne at sige følgende:

Vi Konservative er meget glade for den EU-udvidelse, det danske formandskab fik gennemført på EU-topmødet i København i 2002. I forbindelse med EU-udvidelsen af de ti nye øst-europæiske lande var der dengang en ubegrundet frygt, skulle det vise sig, for, at udvidelsen ville medføre social dumping i Danmark. Undersøgelser viser, at denne frygt heldigvis er gjort helt til skamme. Tværtimod har udvidelsen med de nye lande medført yderligere økonomisk fremgang i Danmark.

Problemet med aftalen har været alt for restriktive og bøvlende regler med at få opholds- og arbejdstilladelse i Danmark for mennesker fra de nye lande.

Kl. 16.40

Egentlig så Vi Konservative helst hele aftalen væk, da vi ikke mener, at Danmark er tjent med begrænsninger i arbejdskraftens helt frie bevægelighed. Således har mange danskere i tidens løb nydt godt af at kunne tage arbejde i andre europæiske lande, og vi bør således ikke selv opsætte begrænsninger herfor. Vi anerkender imidlertid, at aftalen var god i 2002, og vi er derfor glade for, at en bred forligskreds er blevet enig om at justere aftalen i den rigtige retning.

Det bliver nu meget lettere at ansætte mennesker fra de nye lande. For det overenskomstdækkede arbejdsmarked indføres en forhåndsgodkendelsesprocedure, hvilket betyder, at virksomhederne meget hurtigt efter, at de har fundet en ny medarbejder fra et af de nye EU-lande,

kan ansætte vedkommende. Det er godt og fremadrettet i en tid, hvor vores arbejdsmarked døjer med flere og flere flaskehaler, som kan true den økonomiske fremgang.

Vi Konservative havde gerne set, at forhåndsgodkendelsesproceduren var kommet til at gælde for hele arbejdsmarkedet, men er glade for, at der er en bemyndigelse til ministeren til at ændre dette efter aftale med forligspartierne. Vi håber derfor, at forligspartierne vil være parate til at indgå i positiv dialog om dette, når kredsen skal mødes igen om cirka et halvt års tid.

De mere lempelige krav til deltidsarbejde er også positive og kan yderligere medvirke til at få mere arbejdskraft til Danmark, som der jo i disse tider er så hårdt brug for.

Ligestillingen af studerende fra de nye EU-lande med studerende fra alle de andre EU-lande synes vi kun er perfekt. Der er ingen objektiv årsag til den diskrimination. Aftalen udfases hen imod den 1. maj 2009 og kan kun forlænges yderligere, hvis aftalen påvirker det danske arbejdsmarked negativt. Med den erfaring, vi har haft de første år af aftalens levetid, er det helt utænkeligt, så aftalen vil under alle omstændigheder udløbe den 1. maj 2009. Det er derfor klogt, at der i lovforslaget lægges op til en gradvis udfasning.

Vi Konservative kan med disse ord støtte forslaget.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Dyremose. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre glæder sig over, at østaftalen nu er under udfasning, og at den er helt væk om senest 3 år. Vi afslører ingen hemmeligheder, når vi erklærer østaftalen for unødvendig og uskøn. Det har længe været vores synspunkt.

Signalet til de nye medlemslande i EU er på det her område ikke så varm en velkomst i det gode selskab, som vi kunne have ønsket os. Vi havde gerne set den afskaffet, ikke mindst fordi erfaringerne har været gode og den udenlandske arbejdskraft har været et vigtigt bidrag til det danske erhvervsliv og dermed samfundet som sådan.

Men vi er en del af forliget bag aftalen, og derfor kan vi selvfølgelig tilslutte os det lovforslag, som præsenteres her, også fordi vi mener, at det brede samarbejde, der er og har været på

det her område, har en stor værdi, og det står vi gerne vagt om.

Vi er navnlig glade for udsigten til, at de brancher, som har flaskehalsproblemer, gradvis vil blive fritaget for østaftalen, så de uhindret kan rekruttere arbejdskraft i de nye EU-lande. Derfor forventer vi, at der allerede om et halvt år er brancher, som fritages for aftalen på grund af arbejdskraftmangel.

Vi er rigtig godt tilfredse med, at overenskomstdækkede virksomheder fremover kan få forhåndsgodkendt ansatte fra de nye EU-lande, så de ikke behøver at afvente sagsbehandlingen i Udlændingestyrelsen. Den har, som alle ved, været alt for lang og nok den største barriere for virksomhederne. Forhåndsgodkendelsen kommer også til at omfatte højtuddannet arbejdskraft, selv om de er ansat på individuelle kontrakter. Det opfatter vi som særlig vigtigt.

Resten af arbejdsmarkedet vil komme til at nyde godt af de lofter på sagsbehandlingstidene, som også fremgår af den nye østaf tale. Det har været meget vigtigt for os at få sat nogle grænser for, hvor trægt systemet, der skal betjene dem, der vil udnytte aftalen, må arbejde. Vi får nu nogle mål, og regeringen må sikre, at ressourcerne er til stede til, at de kan holdes. Slut må det være med hotlines, som aldrig besvares, og langsommelig sagsbehandling, som udgør den selvstændigt væsentligste barriere for tiltrækning af den nødvendige arbejdskraft til Danmark.

Myndighederne skal også lave et katalog over, hvordan det kan gøres lettere at hente arbejdskraft udefra, og jeg håber, at det katalog bliver så omfattende, at vores vækst ikke hæmmes af mangel på arbejdskraft.

For god ordens skyld vil vi gerne pointere, at ansættelserne skal ske på danske løn- og ansættelsesvilkår. Vi er bestemt ikke interesseret i, at udenlandske chauffører kører indenlandstransport i Danmark til 30 kr. i timen og dårlige arbejdsvilkår i øvrigt. Det er jo heller ikke en del af aftalen, som det her lovforslag udmønter, og den sag har regeringen så heldigvis klaret internt, om end forestillingen ikke høster flotte anmeldelser.

Alt i alt er vi godt tilfredse med, at aftalen forsvinder helt i løbet af få år, så der er lige vilkår for arbejdstagere fra de gamle og de nye lande, når de ønsker at bidrage til det danske samfund ved at tage arbejde her. For sagen er jo, at i de kommende år bliver det snarere opgaven at få

arbejdskraft til Danmark end at holde arbejdskraften ude.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er ikke helt klar over, hvad det egentlig er, der er vedtaget i forligskredsen. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om det er rigtigt, at jeg hører den radikale ordfører sige, at det er aftalt i forligskredsen, at østaftalen, overgangsbestemmelserne, skal være helt væk om senest 3 år.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nej, det er ikke noget, der er aftalt i forligskredsen. Det er de muligheder, man har for at lave en overgangsordning, som forsvinder på det tidspunkt. Derfor er det jo evident for enhver, at når muligheden for at have en overgangsordning ikke længere er til stede, kan vi selvfølgelig heller ikke have en overgangsordning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har opfattet det sådan, at en overgangsordning kan vare i op til 7 år, hvis man har gode grunde til det. Det er jo noget, som man bl.a. skal diskutere i forligskredsen. Er det ikke korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jo, det er korrekt forstået. Men det, der er aftalt, er, at vi for at undgå en chokeffekt, når det antal år er gået, løbende vil tage stilling til i forligskredsen, om vi er enige om, at der er nogle brancher, hvor man lige så godt kan tage forskud på glæderne og afskaffe de begrænsninger, der er i forbindelse med østaftalen. Det kan man så gøre løbende, når vi skønner, at der er behov for det. Vores vurdering er, at det vil der være behov for at tage hul på allerede i det næste halve år, men det er klart, at der skal være enighed om det i forligskredsen.

Men jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at det ikke vil være godt at tage en kold tyrker på det tidspunkt, hvor mulighederne for at have en overgangsordning forsvinder, og så med ét slag ligesom sige, at østaftalen er helt væk. Der er det klogere at lave en model, hvor man stille og roligt udfaser den og vænner arbejdsmarkedet til de nye forhold.

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Nu kunne jeg jo fristes til at sige, hvad det er, hr. Morten Østergaard mener, og det vil jeg så gøre i en fortsættelse af besvarelsen af hr. Jørgen Arbo-Bæhrs spørgsmål.

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr har selvfølgelig ret i, at man i teorien kan lave en forlængelse, også fra 2009-11, men det kræver nogle helt særlige forhold. Det er ikke noget, man bare kan tilrettelægge. Det kræver vist, at der skal kunne dokumenteres nogle særlige negative udsving på det danske arbejdsmarked, og det er der ikke meget der tyder på. Derfor er der både i forligskredsen og også blandt arbejdsmarkedets parter en almindelig forståelse af, at den i øvrigt særdeles udmærkede østaf tale bliver udfaset frem til 2009.

Når jeg siger, at det er en særdeles udmærket aftale, hænger det jo sammen med, at vi netop med en overgangsordning har sikret to ting: dels at der bliver sat fokus på arbejdsmarkedet, dels en sikring af, at de østeuropæere, og det er den anden positive ting, som har været velkomne i Danmark fra dag et og har kunnet arbejde i Danmark på fuldstændig lige vilkår med alle andre, der bor her i landet, har været her under overenskomst mæssige vilkår.

De to ting, vi har sat fokus på, er altså ligeværdig behandling af østeuropæere, når de er i Danmark, og retten til, at de kan komme her. På samme måde, som dansk arbejdskraft jo igennem generationer har rejst ud i verden og arbejdet i andre lande, skal vi selvfølgelig også åbne det danske arbejdsmarked op.

Det, der ligger i den overgangsordning eller udfasning, som vi laver nu, er jo, at vi kan konstatere, at inden for en række områder, altså primært områder, der er overenskomstdækkede, er der et godt, velfunderet fagretligt system, som gør, at en forhåndsgodkendelse vil være tilstrækkelig, så man ikke pådutter virksomheder unødige bureaukratiske foranstaltninger i forbindelse med en godkendelse. De får som sagt en forhåndsgodkendelse, og så kan en eventuel uoverensstemmelse klares via det fagretlige system af de faglige organisationer og tillidsrepræsentanterne.

Det gør så, og det er så der, hvor vi har foreslået, at man laver en forhåndsgodkendelse af de overenskomstdækkede virksomheder, at

myndighederne kan sætte fokus på de områder, hvor vi ved at der er problemer. Det er primært inden for gartneri, landbrug og på transportområdet, og det er så det, som vi vil bruge kræfterne på her i den sidste del af overgangsperioden.

Så er det klart, at er der områder, hvor tingen kører fint, og hvor der i øvrigt er mangel på arbejdskraft, kan man udfase den tidligere. Jeg er jo fuldstændig enig i, at vi ingen interesse har i kunstigt at køre en overgangsregel frem til 2009, hvis den ikke har en værdi, og så lave et break fra dag til dag, men derimod må forsøge at gøre det så glidende som overhovedet muligt, sådan at vi mere og mere fokuserer på de områder af arbejdsmarkedet, hvor der virkelig er problemer, mens vi på de områder, hvor der ikke er problemer, laver nogle lempelige ordninger.

Med den argumentation og den bevæggrund kan SF støtte det af regeringen fremsatte forslag.
KI. 16.50

Formanden:

Tak til hr. Ole Sohn. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil godt starte med at rette en misforståelse, som hr. Bent Bøgsted gjorde sig skyldig i:

Hvorfor er det egentlig, at Enhedslisten ikke er med i en aftale, som forsøger at forsvare de danske overenskomst mæssige løn- og arbejdsforhold på det danske arbejdsmarked over for et pres udefra?

Det er der én hovedgrund til, og det er, at den oprindelige østaf tale indeholdt en diskriminerende bestemmelse, som der var en risiko for kunne komme til betyde, at selve intentionerne i aftalen ville blive undergravet. Det var bestemmelsen om, at østarbejdere, som kom til at arbejde på de her betingelser, under ingen omstændigheder fik mulighed for at optjene dagpenget eller fik mulighed for at modtage kontanthjælp i Danmark, hvis de blev fyret fra deres arbejde.

Det var selvfølgelig en diskrimination over for de her mennesker. Det ville være en forhindring for, at de kom i kontakt med fagbevægelsen via en a-kasse, og det ville først og fremmest stille dem i den uheldige situation, at blev de fyret, ville de i den efterfølgende periode, hvor de havde ret til at opholde sig i Danmark for at søge nyt arbejde, skulle leve af nul kroner og nul øre. Det er der ingen mennesker der kan, og så

ved vi godt, hvad der sker. Det var egentlig begrundelsen for, at Enhedslisten ikke var med.

Da der blev rettet op på det store problem pr. 1. januar i år, sagde vi fra Enhedslistens side, at vi godt ville tilslutte os østaftalen. Det kunne vi bare ikke få lov til i første omgang, for de daværende forligspartier skulle først sætte sig ned og forhandle den nye østaf-tale, som er grundlaget for forslaget i dag, men vi kunne efter min bedste overbevisning have været til, at det forslag kunne have været bedre.

Hvad er det egentlig, vi har lært, siden østaf-talen blev indgået? Vi har for det første lært, at den oprindelige østaf-tale havde en række huller i forhold til kontrol og i forhold til myndighe-dernes indsats. Det gælder så vel skattemyndig-heder som politimyndigheder. Det gælder også tacklingen i Udlændingestyrelsen, og det vil jeg godt vende tilbage til, for jeg synes, at det er et selvstændigt problem, at den her aftale og lov-givning er placeret inden for en styrelse og et ministerium, som notorisk ikke har en klap for-stand på forholdene på det danske arbejds-mar-ked.

Alligevel vil jeg sige, at østaf-talen jo også har vist sig at give nogle reelle muligheder for at føre kontrol med en lille del af det danske ar-bejdsmarked. Det er derfor, at det er vigtigt, at den består, og at den består på en måde, så vi sikrer, at vi fortsat på så mange områder som muligt kan have et samspil mellem lovgivning, fagbevægelse og de myndigheder, som skal kon-trollere og forsvare folk mod løntrykkeri.

Det her er jo en fantastisk lovgivning, for det er en lovgivning, som lader det være op til en række partier, de såkaldte forligspartier, at be-STEMME, hvor længe lovgivningen er gældende, hvad indholdet er i lovgivningen, og hvordan den skal kontrolleres. På den måde kan man si-ge, at det stiller forligspartierne i en fantastisk positiv udgangsposition for at sikre, at intentionerne om at forsvare det danske arbejdsmarked mod løntrykkeri rent faktisk bliver opfyldt.

Kl. 16.55

Jeg må indrømme, at set fra mit synspunkt og ikke mindst takket være den debat, der foreløbig har været om lovforslaget, tyder det på, at der er en række partier, som egentlig helst så østaf-talen ophævet den dag i morgen, og andre, som siger, at vi i hvert fald da senest skal have den ophæ-vet om 3 år. Og så må jeg sige, at tilliden til den forsamling af partier kan ligge på et forholdsvi- lile sted.

Det betyder måske endda ekstra stærkt, at Enhedslisten faktisk gerne vil være en del af for- ligs-kredsen. Vi kan tilslutte os østaf-talen, som den ser ud i dag. Vi mener, at den skal bevares så længe som muligt. Vi mener ikke, den skal undergraves af, at man laver forhåndsgodken- delser for ikkeoverenskomstdækkede virksom- heder.

Vi mener, det er vigtigt, at den her østaf-tale bliver forsvaret alvorligt, og derfor vil vi godt være en del af forligskredsen, men vi kan øjen- synlig ikke få lov at være med. Et forlig og en forligskreds uden Enhedslisten vil ikke være no- gen garant for løn- og arbejdsforhold på det danske arbejdsmarked i fremtiden.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frede- riksen):

Det er i disse dage 2 år siden, at EU blev udvidet med ti nye medlemslande. Sammenfattende må man sige, at EU-udvidelsen har været en stor succes. Udvidelsen har på afgørende vis bidra- get til en fortsat demokratisk og fredelig udvik- ling i Europa. Alle undersøgelser viser, at EU- udvidelsen samtidig har bidraget positivt til den økonomiske udvikling i så vel de nye som i de gamle EU-lande.

Også Danmark har haft gavn af den positive udvikling. Vi har siden EU-udvidelsen oplevet en kraftig fremgang i eksporten til de nye EU- lande, hvilket har bidraget til økonomisk vækst og øget beskæftigelse herhjemme.

Frygten for, at arbejdskraft fra de nye øst- europæiske lande ville skabe problemer på det danske arbejdsmarked, er gjort til skamme. Vi har ikke oplevet ubalancer eller utilsigtet brug af sociale ydelser som følge af EU-udvidelsen, tværtimod har arbejdstagere fra de nye EU- lan- de medvirket til at afhjælpe flaskehalse på det danske arbejdsmarked.

Siden EU-udvidelsen er der meddelt godt 9.000 arbejdstilladelser til statsborgere fra de otte østeuropæiske EU-lande. I dag er der godt 4.000 aktive tilladelser, og mange af dem, der har fået en arbejdstilladelse, er således vendt hjem igen. Det hænger sammen med, at de fleste tilladelser gives til sæsonarbejde inden for land- brug og gartneri.

En bred kreds af Folketingets partier står bag den såkaldte østaf-tale: Venstre, Socialdemokra- terne, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti. Vi har siden den 1. maj 2004 haft en række møder i forligs- kredsen, hvor vi nøje har fulgt udviklingen på

arbejdsmarkedet i forlængelse af EU-udvidelsen.

Set i lyset af de hidtidige erfaringer er forligspartierne enige om at gennemføre en række initiativer, der samlet vil gøre det lettere at rekruttere arbejdskraft fra de østeuropæiske EU-lande til ledige job på det danske arbejdsmarked. Samtidig skal det fortsat sikres, at ansættelse sker på overenskomstmæssige eller på anden måde sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår, indsatsen mod illegalt arbejde skal fastholdes, og endelig er vi enige om, at det danske arbejdsmarked skal forberedes til en fremtidig situation uden overgangsordninger.

Vi er derfor enige om en række nye initiativer, hvoraf en del gennemføres ved det lovforslag, som vi behandler i dag. Jeg vil i det følgende kort gennemgå de væsentligste initiativer i den reviderede østafstale.

Overenskomstdækkede virksomheder vil fremover kunne blive forhåndsgodkendt til at ansætte statsborgere fra de østeuropæiske lande. Forligspartierne vil i løbet af efteråret 2006 overveje, om ordningen på sigt også kan udvides til at omfatte virksomheder uden overenskomst. Arbejdstagere fra de østeuropæiske EU-lande kan fremover ansættes i deltidsarbejde af et omfang på mindst 30 timer om ugen.

Kl. 17.00

Studerende vil fremover have samme ret til at arbejde som studerende fra andre EU-lande. En østeuropæisk arbejdstager kan fortsætte med at arbejde, mens behandlingen af ansøgning om forlængelse af arbejdstilladelse foregår i Udlændingestyrelsen. Der bliver fremover mulighed for at ansætte chauffører og andre fra de østeuropæiske EU-lande, der er bosat i udlandet. Det er dog en betingelse, at lønnen er overenskomstmæssig eller på anden måde sædvanlig.

Der har været rejst nogle spørgsmål om cabotagekørsel fra de østeuropæiske lande. Indledningsvis vil jeg om det emne godt lige slå fast, at reglerne om cabotagekørsel, altså udenlandske virksomheders transportopgaver internt i Danmark, hører under Transportministeriet. Det vil således også være transportministeren, der kan svare på eventuelle detaljspørgsmål om, hvorledes cabotage reglerne administreres i Danmark.

Det lovforslag, som i dag er til første behandling, vedrører alene udlændingeloven og betingelserne for danske virksomheders ansættelse af østeuropæere, og det omhandler altså ikke reglerne vedrørende cabotagekørsel.

Jeg lægger meget stor vægt på at fastholde de justeringer af østafstalen, som vi har forhandlet på plads i forligskredsen. Det er naturligvis vigtigt, at vi får en fornuftig sammenhæng mellem reglerne på cabotageområdet på den ene side og intentionerne bag østafstalen på den anden side. Målet er, at vi også på dette område får enderne til at mødes.

Der har jo altså de seneste dage været en del presseomtale af reglerne for cabotagekørsel. Jeg har konstateret, at transportministeren nu har meddelt Kommissionen, at Danmark forlænger overgangsreglerne vedrørende cabotagekørsel fra de østeuropæiske EU-lande, og den bekymring, der har været fremme i relation hertil, er således ikke længere aktuel.

Vi har i den reviderede østafstale besluttet, at der udmeldes konkrete mål for sagsbehandlingstider ved behandlingen af sager om arbejdskraft fra de østeuropæiske EU-lande, og der arbejdes for en løbende reduktion af sagsbehandlingstiden.

Endelig har vi besluttet at etablere en national overgangsordning for arbejdstagere fra Bulgarien og Rumænien i forbindelse med, at disse lande forventes optaget i EU pr. 1. januar 2007. Overgangsordningen for Bulgarien og Rumænien vil som udgangspunkt blive udformet på samme måde som overgangsordningen for de øvrige østeuropæiske EU-lande.

Forligspartierne vil dog følge udviklingen på arbejdsmarkedet og nøje vurdere behovet for særlige overgangsregler for statsborgere fra disse to lande. Forligskredsen vurderer løbende i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, om overgangsordningen kan smidiggøres yderligere f.eks. ved at ophæve kravet om opholdstilladelse inden for afgrænsede flaskehalsområder.

Arbejdsmarkedsmyndighederne vil styrke samarbejdet med arbejdsmarkedets parter om rekruttering af arbejdskraft fra andre EU-lande på områder, hvor der er mangel på dansk arbejdskraft. Forligspartierne vil fortsætte arbejdet med at forebygge omgåelse og illegalt arbejde, og der sættes særlig fokus på illegalt arbejde inden for chaufførområdet.

Arbejdstilsynet vil sikre en hurtig reaktion på overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen begået af udenlandske virksomheder. En særlig indsats over for arbejdsmiljøproblemer inden for bygge- og anlægsområdet vil blive drøftet i forligskredsen. Så vil vi fortsætte arbejdet i omgælsfølgegruppen med deltagelse af arbejdsmarkedets parter.

Hr. Thomas Adelskov rejste spørgsmålet om at forhåndsgodkende vikarbureauer. Jeg vil godt sige, at det afgørende i denne sammenhæng er, at forhåndsgodkendelse af et vikarbureau forudsætter, at vikarbureauet er dækket af en kollektiv overenskomst, samt at ansættelse af østarbejdere i vikarbureauet sker i henhold til gældende overenskomst. Det er hermed forudsat, at den konkrete ansættelse er på overenskomstmæssige vilkår, altså normale løn- og ansættelsesvilkår i Danmark.

Jeg har også set, at der i aviserne har været omtalt en sag, hvor danske vikarbureauer tilsyneladende har tilbageholdt for store beløb til kost og logi. Men her er fagforeningerne jo så gået ind i sagerne og har sagt, at det er i strid med overenskomsten. De sager vil så blive fagretligt behandlet, og her virker den danske model jo.

Kl. 17.05

Beskæftigelsesrådet vil mindst en gang om året blive anmodet om at vurdere udviklingen på arbejdsmarkedet i lyset af EU-udvidelsen. Og endelig iværksættes en generel analyse af udfordringerne til det danske arbejdsmarked i forbindelse med, at overgangsordningen udløber senest pr. 1. maj 2009. Vi vil gerne være så godt forberedte som overhovedet muligt på en situation uden en overgangsordning.

Så har der været en diskussion omkring bemyndigelsesbestemmelserne. Efter min mening er det en smidig måde at regulere disse forhold på. Bemyndigelsen giver kun integrationsministeren mulighed for at gennemføre beslutninger truffet af forligskredsen. Det indholdsmæssige skal altså også være fastsat af forligskredsen. Og derfor kan disse bemyndigelser ikke udnyttes til andet end det, der er aftalt i forligskredsen.

Jeg kan jo godt høre på debatten fra de partier, som ikke er med i forligsaftalen, at de ikke har fornemmet, hvor godt et arbejde der er lavet i forbindelse med disse overgangsregler. Der har været hyppige møder, vi har løbende ændret reglerne, vi har strammet op, når vi mødte omgælsforsøg, vi har haft en fælles bestræbelse på at smidiggøre det administrative, det bureaukratiske, hvor det kunne lade sig gøre under overholdelse af intentionerne i aftalen. Og denne gode arbejdsfacon har jo gjort, at vi i fællesskab har kunnet tage de skridt, der var nødvendige, og som der var behov for på arbejdsmarkedet.

Der vil fortsat være behov for, at vi følger udviklingen tæt. Det næste møde i forligskredsen

er allerede fastsat til den 31. maj 2006, og jeg er sikker på, at vi kan fortsætte det gode samarbejde ved udmøntning af de enkelte dele af den reviderede østaf tale.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ministeren, først fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu er selvros jo ikke det værste, når forligskredsen skal roses. Jeg vil nu godt prøve at henholde mig lidt til, at ministeren siger, at det her jo er foregået fuldstændig uproblematisk, og at vi har styr på situationen med, at østeuropæisk arbejdskraft ikke bliver underbetalt i Danmark, og bl.a. også henviser til nogle tal, som fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, om, hvor mange der har fået opholdstilladelse, de her 4.000-5.000 mennesker. Men jeg kunne godt tænke mig at vide, om ministeren egentlig ved, hvor mange østeuropæiske arbejdere der er i Danmark i dag.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har jo ofte haft en diskussion om, hvordan det fungerer der, hvor vi har østaf talem, hvordan det fungerer på udstationeringsområdet, og så er der selvfølgelig det område, som hedder illegal arbejdskraft. På det har vi jo bl.a. iværksat samarbejde med politiet.

Men det ligger jo i sagens natur, når man taler om illegal arbejdskraft, at hvis vi vidste, hvor den var, så fik vi jo fat i den. Men jeg må sige, at den overordnede vurdering er, at vi har styr på det, der reguleres af ordningen, og vi har også gradvis fået forbedret vores kontrolmuligheder inden for udstationeringsområdet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg forlanger jo ikke, at ministeren skal vide, hvor dem, man ikke ved hvor er, er. Så lad os bare se bort fra de illegale, det er jo meget svært at sige noget om dem.

Men til hele spørgsmålet om udstationeret arbejdskraft siger ministeren jo, at den er vi begyndt at få tjek på. Kan ministeren give et tal for, hvor mange der arbejder som udstationerede i Danmark fra de østeuropæiske lande? Og kan ministeren måske give et bare nogenlunde over-

blik over, hvor mange af dem der er omfattet af en overenskomst? For det er jo her, de reelle problemer ligger.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu skal vi jo lige slå fast, at det er lovligt at være udstationeret. Man skal følge de danske arbejdstidsregler, arbejdsmiljøregler osv. Der er det jo i det land, man arbejder, man skal følge reglerne.

Vi har jo ikke her i landet fastsat en mindstebetaling ved lovgivning, vi har det dækket via de kollektive overenskomster. Jeg tror, vi i øjeblikket behandler et lovforslag om de forhold, og der er arbejdsmarkedets parter jo stadig enige om, at der ikke er behov for at fastsætte en mindstebetaling i Danmark, fordi de har mulighed for at tegne overenskomster. Så vidt jeg hører, bliver der indgået ret mange tiltrædelsesoverenskomster m.v.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Tak for besvarelsen fra ministeren.

Nu har vi oplevet den her situation med cabotagekørsel, en situation, hvor transportministeren lige pludselig gav mulighed for, at østeuropæiske chauffører kunne køre rundt i Danmark med indenlandske transporter i helt op til 2 måneder. Hvad har regeringen tænkt sig at gøre, for at vi i fremtiden undgår den slags problemer? Jeg ved godt, at det hører under et andet ministerium, men i realiteten hører det lovforslag, vi behandler her i dag, heller ikke under beskæftigelsesministerens ministerium, og beskæftigelsesministeren er jo den, der har sat sig for bordenden i de her østforhandlinger.

Hvad har regeringen tænkt sig at gøre, for at vi fremover ikke ender i den slags pinlige situationer i forbindelse med aftaler med andre lande, og for at der fremover er en proces i regeringen, der i hvert fald sikrer, at man overholder den politiske aftale, som man har indgået med forligene bag østaftalen?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror ikke, at der er nogen, der beklager det her mere end transport- og energiministeren, og

vi må jo nu drage omsorg for, at den slags smuttere ikke sker fremover. Der vil jeg da tage kontakt med de kolleger, som måtte have sagsområder, der berører arbejdskraft i Danmark, og gøre opmærksom på, at det skal behandles under hensyntagen til østaftalen eller intentionerne her.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg forstår godt, at transportministeren beklager. Det ville jeg sådan set også gøre, hvis jeg var i hans sted.

Jeg har et andet spørgsmål. Det var sådan, at vi tidligere hørte fra Dansk Folkepartis ordfører, at det var fagforeningerne, som havde til opgave at kontrollere, at østaftalen blev overholdt. Jeg vil gerne lige bede ministeren om at bekræfte, at det sådan set er politiet, der tager ud og kontrollerer, om der er illegal arbejdskraft, og at det er Arbejdstilsynet, der tager ud og kontrollerer, om nu arbejdsmiljøet er i orden de steder, hvor der er østeuropæisk arbejdskraft, hvad enten de arbejder her under østaftalen eller de arbejder her som udstationerede. Det er altså ikke fagforeningernes opgave, de har til gengæld den opgave, at de tegner overenskomster på medlemmernes vegne. De tager rundt og tegner medlemmer og tegner overenskomster, og det er det, der er deres opgave.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan bekræfte, at det naturligvis er Arbejdstilsynets opgave at kontrollere arbejdsmiljøet på de arbejdspladser. Det er politiet, der skal undersøge, om folk har lovlig arbejds- og opholdstilladelse. Men så er der jo i øvrigt i alle politikredse etableret netværk mellem fagforeninger, myndigheder, politiet og andre, for at man kan få et godt samarbejde, og for at man kan informere, hvis der foregår arbejde, som ikke lever op til de her regler, og hvor folk altså ikke har arbejds- og opholdstilladelse. Så man kan sige, at der er etableret de netværk, der gør, at vi har en nogenlunde dækkende viden i de forskellige regioner.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 228: Forslag til lov om ændring af lov om registreret partnerskab. (Frihed for folkekirken og andre trossamfund for at medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab).

Af Lissa Mathiasen (S), Simon Emil Ammitzbøll (RV), Kamal Qureshi (SF), Majbrit Berlau (EL) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).
(Fremsat 7/4 2006).

Kl. 17.15

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Forslaget er en uændret genfremsættelse af et forslag, der var til behandling her i salen for cirka et år siden. Året før var der to debatter om samme sag med udgangspunkt i et forslag til folketingsbeslutning. Så nu er det altså fjerde gang, og derfor beder jeg om forståelse for, at det, jeg siger, også vil være en gentagelse af, hvad der tidligere er sagt.

Jeg vil gentage, at der i løbet af de sidste 10 år er sket en betydelig udvikling i spørgsmålet om folkekirkens holdning til registrerede partnere. Det kom markant til udtryk, da seks ud af folkekirkens ti biskopper i Danmark samt Grønlands biskop i januar 2005 udsendte en vejledende ordning for gudstjenestelig velsignelse af par, som har indgået registreret partnerskab.

De nævnte syv biskopper samt de fire biskopper i Danmark, som ikke ville udsende den vejledende ordning, var samtidig i januar 2005 enige om en udtalelse om, at de tager afstand fra en kristelig eller menneskelig fordømmelse af homoseksualitet og homofilt samliv. Vi betragter fortsat det registrerede partnerskab som en god ramme om et sådant liv, tilføjede de.

Det er højst sandsynligt, at udviklingen vil fortsætte, sådan at der på et tidspunkt kommer et ønske fra folkekirken og måske andre trossamfund om, at det skal være muligt at indgå partnerskab ved en kirkelig handling. Hvis det sker, så vil det jo være naturligt at drøfte i denne sal, om der skal gennemføres en lovændring.

Men selv om spørgsmålet flere gange er blevet drøftet her i Tinget, må man konstatere, at det er meget begrænset, hvor meget drøftelsen af emnet indtil nu har vundet ved at blive gentaget. Ønsket om at få mulighed for, at partnerskab kan indgås ved en kirkelig eller religiøs handling, lyder hverken fra folkekirkens eller fra andre trossamfunds side og lyder slet ikke med en sådan bredde og tyngde, at det viser et rimeligt behov for at ændre lovgivningen.

Jeg er fuldt ud klar over, at der med forslaget ikke er lagt op til, at noget trossamfund endside enkelte præster skal tvinges til at medvirke til, at der stiftes partnerskab ved en kirkelig handling, men at der alene er lagt op til, at et trossamfund, som gerne vil, skal kunne gøre det. Alligevel er det fortsat regeringens holdning, at det vil være forkert, hvis man fra statsmagtens side gennem en lovændring presser en frihed ned over trossamfundene, som meget store flertal i både folkekirken og de andre trossamfund ikke har bedt om og sandsynligvis heller ikke ønsker at få.

Derfor må jeg slutte med at gentage, at regeringen ikke kan gå ind for det foreliggende forslag.

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger til ministeren. Først fra fru Lissa Mathiasen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det er jo interessant at høre ministerens tale her i dag, for igen hører vi ministeren tillægge forslaget her andre motiver, end der er tænkt fra forslagsstillernes side. Derfor vil jeg godt høre, om ministeren egentlig ikke kan være enig i, at der, hvor vi rent faktisk har været inde at lave begrænsninger, man kan sige, egentlig blandet sig i kirkens indre anliggender, var, da vi i 1989 lavede lovgivningen om registreret partnerskab, hvor vi sagde: Det vil vi ikke acceptere kan foregå i kirkelig sammenhæng eller i andre trossamfund.

Der lagde vi en begrænsning. Det, vi ønsker her, er en lov om registreret partnerskab, hvor vi